

kunne give den i mindre Udstrækning. Myndigheden kan jo nemlig stille sig afvisende overfor en Ansøgning, der ikke indeholder et Afkald paa de Beføjelser, man ikke ønsker at tillægge Ansøgeren. Derimod kan Bevillingsmyndigheden ikke for Opnaelse af Bevilling stille nye positive Betingelser, som ikke er hjemlede i Loven, f. Eks. Overtagelse af en særlig Afgiftspligt. Til Vejledning herom har man foreslaaet et nyt andet Stykke til Paragraffen.

§ 3.

Naar Automatsalg med stærke Drikke er tilladt i Beværtningslokaler, er dette næppe stemmende med det Ansvar, man i forskellig Retning paalægger og bør paalægge Skænkeværter, og som kræver personlig Opsigt med Beværtningsens Kunder fra Værtens eller hans Personales Side. Jvfr. § 32's Bestemmelser om Børn og Berusede og § 36's almindelige Ansvarsbestemmelse. Bestemmelsen, der har staaet som en Hindring for i Politivedtægter at indføre Forbud mod saadant Automatsalg*), bør formentlig ændres saaledes, at kun Ølautomater tillades og kun i selve Beværtningslokalerne, ikke udenfor Lokalerne eller i Beværtningshaverne.

§ 4.

I sin Betænkning gaar den første Ædruelighedskommission, der arbejdede paa et Grundlag, hvor ingen Erfaringer forelaa, ud fra, at der ved Tildeling af ledige Bevillinger altid vilde være nok af Ansøgere, og at Valget af de mest kvalificerede altid vilde medføre Forbigaaelse af dem, hvis Forhold gjorde det betænkeligt at betro dem en Bevilling. Man indskrænkede sig derfor til udtrykkeligt at nævne visse Forhold, som absolut skulde udelukke Ansøgeren (se Betænkningen S. 89 og 54).

Imidlertid synes det ikke at være Reglen, at der altid melder sig virkelig kvalificerede i tilstrækkeligt Antal til de ledige Pladser, og da de ukvalificerede altsaa ikke ved Overtalligheden blandt Ansøgerne af sig selv bliver skudt til Side, savnes en Bestemmelse om, at Bevilling iøvrigt ikke maa meddeles Personer, hvis Fortid eller personlige Forhold efter foreliggende Oplysninger giver Grund til at befrygte, at de vil tilsidesætte Hensynet til Lovlighed, Sædelighed og Ædruelighed. Denne Bestemmelse er indføjet i § 4 som Nr. 6.

I Nummerordenen i Paragraffen er foreslaaet en Forandring, og i Nr. 4 (Lovens Nr. 3) er tilføjet, at mindelig Afgørelse har samme Virkning som Dom. Det fremgaar nemlig af Politidirektørens Skrivelse (Oversigt S. 83), hvorledes Lovens Hensigt kan modarbejdes derved, at en Person, som efter Lovens § 4, 3. Stk. paa Grund af erhvervmæssig udøvet ulovlig Beværternæring burde være ukvalificeret til at opnaa Bevilling, kan holdes fri af denne Følge ved, at Sagen trods længe fortsat Overtrædelse afgøres ikke ved Dom, men ved mindelig Afgørelse.

Det Spørgsmaal har været rejst, om Bevillingsnævnet var forpligtet overfor Ansøgerne til straks at besætte alle ledige Pladser, naar der ingen Hindringer forelaa efter § 4, eller om Nævnet var berettiget til at opsætte eller unklade Tildeling af Bevillinger, naar Forholdene i Øjeblikket gjorde det tilraadeligt. Da det formentlig ligger i Begrebets »Bevilling« i Modsætning til anden Næringsadkomst, at det beror paa Bevillingsmyndighedens Skøn, i hvilket Omfang Bevillinger skal meddeles, og da Lovens § 13 ogsaa i sit Ordvalg antyder, at der kun tales om det Antal Bevillinger, der kan uddeles, har man ikke ment det nødvendigt udtrykkeligt i Loven at præcisere, at den sidste af de to Fortolkninger er den rigtige.

Angaaende Interessentskaber har man i § 13 genoptaget den Iste Ædruelighedskommissions Forslag om at aabne Mulighed for Syndikater (Samlag), der under offentlig Kontrol og Medvirkning uden at tilsigte Fortjeneste driver Beværternæring i alment Øjemed. Om den nærmere Begrundelse heraf se under § 13. Her foreslaas kun udtaget af § 4 Lovens — heller ikke med den øvrige Næringslovgivning stemmende — Forbud mod at meddele Selskaber Adkomst til Udsækning af stærke Drikke. Lovens næstsidste Stykke falder hermed bort, og en mindre Redaktionsændring bliver nødvendig i sidste Stykke.

§ 5.

Tilføjelsen om Skibe er foreslaaet for at afskære opstaaet Tvivl om, hvorvidt Adkomst i § 21 kan gives et Rederi for en bestemt Skibsroute, saaledes at den gælder for

*) Se Schlichtkrull: Lov Nr. 104 af 10. Maj 1912, S. 11.